

AUTOREFERAT

I. Wykształcenie

W 1990 r. zdałem maturę w Zespole Szkół Zawodowych w Suwałkach i rozpocząłem studia magisterskie w Wojskowej Akademii Technicznej na Wydziale Elektromechanicznym. W 1995 r. obroniłem pracę magisterską i uzyskałem tytuł magistra inżyniera elektromechanika z zakresu osprzętu samolotów i śmigłowców. W 2002 r. ukończyłem Studia Podyplomowe Specjalistów Technicznych i Logistyki Wojsk Lotniczych i Obrony Powietrznej w Wojskowej Akademii Technicznej.

27. września 2004 r. obroniłem rozprawę doktorską zatytułowaną „*Wybrane modele potrzeb logistycznych techniki lotniczej*” w Instytucie Technicznym Wojsk Lotniczych w Warszawie, napisaną pod kierunkiem prof. dr. hab. inż. Józefa ŻURKA i uzyskałem tytuł doktora nauk technicznych w dyscyplinie – budowa i eksploatacja maszyn w zakresie: logistyka.

Ponadto w 2006 i 2008 r. ukończyłem następujące kursy z zakresu pozyskiwania wyrobów obronnych: „*Requirements Generation*”, „*Cost Analysis*”, „*Contract Management*”, „*Life Cycle Cost Management*”, „*Defense Logistics*” oraz „*Emergency Contracting (Rapid Acquisition)*”. Również w 2006 ukończyłem kurs „*Logistyka szkoły wyższej*”.

II. Informacje o dotychczasowym zatrudnieniu w jednostkach naukowych/artystycznych

Podstawowe zatrudnienie:

- od 14 sierpnia 1996 r. do 31 maja 1999 r. - inżynier naukowo-techniczny w Instytucie Logistyki Wojskowej Akademii Technicznej w Warszawie;
- od 01 czerwca 1999 r. do 30 września 2005 r. – asystent naukowo-dydaktyczny w Instytucie Logistyki Wojskowej Akademii Technicznej w Warszawie;

- 01 października 2005 r. do 11 maja 2008 r. – adiunkt naukowy w Instytucie Logistyki, Systemów Dowodzenia i Wsparcia Wojskowej Akademii Technicznej w Warszawie;
- od 12 maja 2008 r. do 31 sierpnia 2012 r. – adiunkt dydaktyczno-naukowy w Katedrze Logistyki Wydziału Mechanicznego Wojskowej Akademii Technicznej w Warszawie;
- od 01 września 2012 r. do chwili obecnej – adiunkt dydaktyczno-naukowy, Kierownik Zakładu Logistyki Wojskowej w Instytucie Logistyki Wydziału Logistyki Wojskowej Akademii Technicznej w Warszawie.

Dodatkowe zatrudnienie (na umowę o dzieło):

- od 01 października 2006 r. do chwili obecnej - adiunkt w Wyższej Szkole Cła i Logistyki w Warszawie (obecnie Uczelnia Techniczno-Handlowa im. Heleny Chodkowskiej);
- od 01 października 2012 r. – do chwili obecnej - adiunkt w Europejskiej Uczelni Informatyczno-Ekonomicznej w Warszawie;
- od 01 października 2013 r. – do chwili obecnej - adiunkt w Społecznej Akademii Nauk w Warszawie.

Moją dotychczasową karierę zawodową i naukową można podzielić na cztery istotne etapy: pierwszy to służba w jednostce lotniczej, która pozwoliła mi praktycznie uczestniczyć w realizacji zadań lotniczych, a jednocześnie poznać organizację i funkcjonowanie systemu logistycznego lotnictwa wojskowego – jego dobre i słabsze strony.

Etap drugi to praca dydaktyczna, która wymagała szerszego, bardziej naukowego spojrzenia na problemy związane z zaspokojeniem potrzeb logistycznych techniki lotniczej. Efektem tego było przygotowanie odpowiedniej bazy naukowej oraz przeprowadzenie badań zakończone opracowaniem rozprawy doktorskiej.

Etap trzeci rozpoczął się z chwilą wyznaczenia mnie na przedstawiciela Polski w Panelu Studiów i Analiz (SAS – *System Analysis and Studies Panel*) Organizacji ds. Badań i Technologii (RTO – *Research and Technology Organization*) NATO. Bycie członkiem Panelu pozwoliło mi szerzej spojrzeć na problematykę bezpieczeństwa militarnego, które jest jednym z jego najważniejszych obszarów badawczych. Dzięki tej działalności mogłem uczestniczyć w wielu sympozjach, spotkaniach specjalistów czy też warsztatach poświęconych problematyce bezpieczeństwa militarnego.

Czwarty etap to rozpoczęcie prowadzenia zajęć na kursach i studiach podyplomowych w Instytucie Logistyki WAT z obszaru pozyskiwania sprzętu wojskowego. Było to podstawą do głębszego zainteresowania tym obszarem i jego wpływem na poziom bezpieczeństwa militarnego Polski w XXI wieku. Dla podkreślenia jak ważny dla mnie naukowo i dydaktycznie jest to obszar, w latach 2014 – 2015 odbyłem dwa staże naukowe w polskiej i zagranicznej wyższej uczelni wojskowej - Akademii Marynarki Wojennej na Wydziale Dowodzenia i Operacji Morskich w Gdyni oraz w University of Defence w Brnie (Czechy).

Problematyka bezpieczeństwa militarnego, w tym szczególnie rola jaką odgrywa w nim współczesny sprzęt wojskowy i jego zaplecze logistyczne była mi zawsze bliska, o czym świadczą liczne opracowania, rozdziały w monografiach, wystąpienia konferencyjne i artykuły. Równoległe z działalnością dydaktyczną i organizacyjną realizowałem badania naukowe, które wykorzystałem, między innymi, przy opracowywaniu monografii habilitacyjnej.

III. Zainteresowania naukowo – dydaktyczne

Praca habilitacyjna, nad którą pracowałem, jest wypadkową moich osobistych zainteresowań, jak również wieloletnich kontaktów i wymiany wiedzy z wieloma krajowymi i zagranicznymi środowiskami naukowymi - uczelnie wyższe, instytuty i ośrodki naukowe, krajowymi instytucjami państwowymi oraz doświadczeń i wiedzy wyniesionej z pracy w Panelu SAS, a także publikacji, których byłem autorem lub współautorem. Zagadnienia dotyczące bezpieczeństwa militarnego, a szczególnie roli jaką odgrywa w nim system pozyskiwania sprzętu wojskowego, są mi szczególnie bliskie.

Kształtowanie się moich zainteresowań tą problematyką ukierunkowało się w trakcie mojej pracy, jako pracownika naukowo – dydaktycznego w Instytucie Logistyki WAT oraz przedstawiciela Polski w Panelu SAS. Udział w pracach i sympozjach naukowych takich jak: *Opracowanie modeli obsługi obiektów interwencyjnych do systemów ratowniczych*, *Metoda oceny UiSW w aspekcie wykorzystania w systemie pozyskiwania techniki wojskowej*, *Decision support methodologies for acquisition of military equipment (SAS-080)*, *Analytical support to defence transformation (SAS-081)*, *Planning, decision support, system analysis and knowledge development. A technology roadmap*, *Long range forecasting of the security environment (SAS-088)*, a także kierowanie pracą naukową: *Opracowanie modeli obliczania wybranych kosztów cyklu życia systemów wojskowych*, pozwoliły mi zrozumieć jak duże znaczenie ma system pozyskiwania sprzętu wojskowego w kreowaniu poziomu

bezpieczeństwa militarnego Polski oraz dostrzec jakie są uwarunkowania i ograniczenia w jego funkcjonowaniu badanego systemu. Do najistotniejszych artykułów naukowych, które były wynikiem prowadzonych badań zaliczam:

1. *System pozyskiwania uzbrojenia i sprzętu wojskowego*, WAT, Systemy Logistyczne Wojsk nr 33/2007, ISSN 1508-5430, s. 251-260.
2. *Wprowadzenie do analizy kosztów cyklu życia systemów uzbrojenia*, Sz. Mitkow, J. Goss [w:] R. Budzik (red.), *Produkcja i zarządzanie w hutnictwie*, Politechnika Częstochowska, Częstochowa 2008, ISBN 978-83-7193-378-3, s. 312-317 (udział własny 50%).
3. *Proces pozyskiwania uzbrojenia i sprzętu wojskowego – wyzwania i zmiany*, WAT, Systemy Logistyczne Wojsk nr 34/2008, ISSN 1508-5430, s. 59-66.
4. *Procedury działań związanych z wyborem systemu uzbrojenia – artykuł dyskusyjny*, Logistyka nr 2/2009, płyta CD, ISSN 1231-5478.
5. *Logistyka w cyklu życia systemów uzbrojenia*, Logistyka nr 2/2009, płyta CD, ISSN 1231-5478.
6. *Logistyka w procesie pozyskiwania systemów uzbrojenia*, Przegląd Logistyczny nr 1/2009, ISSN 1898-8202, s. 4-7.
7. *Problemy logistyczne w procesie modernizacji technicznej sił zbrojnych*, Przegląd Logistyczny nr 2/2009, ISSN 1898-8202, s. 14-19.
8. *Model wyboru spełnienia zdolności operacyjnej w procesie pozyskiwania systemu uzbrojenia*, WAT, Systemy Logistyczne Wojsk nr 35/2009, ISSN 1508-5430, s. 5-16.
9. *Selected decision support methodologies for contract management in the area of national security*, W. Miszalski, Sz. Mitkow, WAT, Nowoczesne Systemy Zarządzania nr 4/2009, ISSN 1896-9380, s. 71-84 (udział własny 50%).
10. *Analiza rynku dostawców uzbrojenia*, WAT, Systemy Logistyczne Wojsk nr 36/2010, ISSN 1508-5430, s. 79-88.
11. *On certain methodologies of technology assessment for national security*, W. Miszalski, Sz. Mitkow, WAT, Studia Bezpieczeństwa Narodowego nr 1/2011, ISSN 2082-2677, s. 27-50 (udział własny 50%).
12. *An evolution of security environment for armament development planning*, W. Miszalski, Sz. Mitkow, WAT, Studia Bezpieczeństwa Narodowego nr 2/2011, ISSN 2082-2677, s. 263-286 (udział własny 50%).
13. *Współczesne systemy uzbrojenia i ich cykl życia*, WAT, Systemy Logistyczne Wojsk nr 37/2011, ISSN 1508-5430, s. 117-138.

14. *Integrated logistics support in acquisition process of weapon systems*, WAT, Systemy Logistyczne Wojsk nr 37/2011, ISSN 1508-5430, s. 139-146.
15. *Wykorzystanie metod scenariuszowych w analizie otoczenia systemu bezpieczeństwa*, WAT, Systemy Logistyczne Wojsk nr 38/2012, ISSN 1508-5430, s. 195-210.
16. *Analiza wielokryterialna w procesie wyboru dostawcy systemu uzbrojenia*, Gospodarka Materiałowa i Logistyka nr 5/2013, płyta CD, ISSN 1231-2037, s. 384-399.
17. *Rola logistyki w cyklu życia systemów uzbrojenia*, Zeszyty Naukowe Wyższej Szkoły Oficerskiej Wojsk Lądowych im. gen. Tadeusza Kościuszki Journal of Science of the gen. Tadeusz Kosciuszko Military Academy of Land Forces nr 3/2013, ISSN 1731-8157, s. 122-133.
18. *Jakość i bezpieczeństwo w cyklu życia sprzętu wojskowego* [w]: A. Świdorski (red.), *Problemy normalizacji, jakości i kodyfikacji w aspekcie integracji z NATO i Unią Europejską, Jakość – Problemy i rozwiązania*, część V, WAT, Warszawa 2014, ISBN 978-83-7938-034-3, s. 277-289.
19. *Innowacyjność w pozyskiwaniu sprzętu wojskowego a funkcjonowanie systemu bezpieczeństwa*, Logistyka nr 6/2014, płyta CD, ISSN 1231-5478, s. 909-920.
20. *Metody oceny systemu bezpieczeństwa narodowego*, M. Brzeziński, Sz. Mitkow, Logistyka nr 6/2014, płyta CD, ISSN 1231-5478, s. 484-491 (udział własny 50%).
21. *Bezpieczeństwo państwa a proces pozyskiwania sprzętu wojskowego*, WAT, Systemy Logistyczne Wojsk nr 41/2014, ISSN 1508-5430, s. 221-232.
22. *Badania naukowe a bezpieczeństwo państwa*, Rocznik Bezpieczeństwa Morskiego, Rok VIII – 2014, ISSN 1898-3189, s. 213-226.
23. *Praktyczne wykorzystanie metod oceny systemu bezpieczeństwa narodowego*, E. Dębicka, Sz. Mitkow, Rocznik Bezpieczeństwa Morskiego, Rok IX – 2015, ISSN 1898-3189, s. 127-144 (udział własny 50%).
24. *Koncepcja modelowania wojskowego systemu logistycznego w systemie bezpieczeństwa militarnego państwa*, E. Dębicka, Sz. Mitkow, Gospodarka Materiałowa i Logistyka nr 5/2015, płyta CD, ISSN 1231-2037, s. 80-100 (udział własny 50%).
25. *Wykorzystanie rozmytej metody AHP do oceny sprzętu wojskowego w systemie bezpieczeństwa narodowego*, Sz. Mitkow, E. Dębicka, Gospodarka Materiałowa i Logistyka nr 5/2015, płyta CD, ISSN 1231-2037, s. 538-552 (udział własny 50%).

Zawarte, między innymi, w wymienionych publikacjach oceny i analizy skłoniły mnie do kontynuowania badań i poszukania odpowiedzi na pytanie, jaki wpływ na poziom bezpieczeństwa militarnego Polski ma system pozyskiwania sprzętu wojskowego? Drugim

istotnym zagadnieniem, będącym logicznym następstwem odpowiedzi na pierwsze pytanie było sformułowanie pytania, jakie powinny być dokonane zmiany w systemie pozyskiwania sprzętu wojskowego, aby zwiększyć poziom bezpieczeństwa militarnego Polski w XXI wieku?

W efekcie powyższych rozważań powstała rozprawa habilitacyjna, której tytuł brzmi: **Wpływ systemu pozyskiwania sprzętu wojskowego na kształtowanie bezpieczeństwa militarnego Polski w XXI wieku**, wpisuje się i odzwierciedla główny nurt moich zainteresowań, jak również wieńczy okres badań naukowych prowadzonych na przestrzeni ostatnich ośmiu lat.

Podstawowe zmiany w środowisku bezpieczeństwa oraz w obszarze badań i technologii mocno wpłynęły na podejście do organizacji obronności państwa, a tym samym do pozyskiwania sprzętu wojskowego.

Ważnym kierunkiem zmian w systemie bezpieczeństwa narodowego jest umacnianie zdolności państwa do obrony. Jest to jeden z priorytetowych celów pozwalających na wzmocnienie efektywności, skuteczności i spójności funkcjonowania systemu bezpieczeństwa narodowego, możliwych do osiągnięcia poprzez stałą profesjonalizację i unowocześnianie Sił Zbrojnych. To z kolei pociąga za sobą potrzebę ciągłej modernizacji technicznej. Właściwym kierunkiem zmian jest również obserwowana konsolidacja potencjału przemysłu obronnego i jego coraz lepsza współpraca z potencjałem naukowo-badawczym.

Narodowe oczekiwania wobec bezpieczeństwa militarnego wymagają utrzymania potencjału Sił Zbrojnych RP na poziomie jakościowym i ilościowym niezbędnym do odstraszenia i gwarantowania Polsce wiarygodności obronnej. Aby ten poziom był możliwy do osiągnięcia, jednym z głównych zadań jest wprowadzanie na wyposażenie sił zbrojnych nowoczesnego sprzętu wojskowego wraz z odpowiednio do tego przygotowanym wsparciem, w tym szczególnie wsparciem logistycznym.

Sprostanie współczesnym wyzwaniom i zagrożeniom bezpieczeństwa wymaga, aby siły zbrojne posiadały zdolność do tworzenia struktur modułowych, które będą miały możliwości działania w różnym środowisku. Architektura modułów powinna gwarantować elastyczność i możliwość szybkiego tworzenia zgrupowań o różnym charakterze. Z jednej strony powinny być one zdolne do szybkiej adaptacji w zależności od zmieniających się potrzeb pola walki, z drugiej – do bezkolizyjnej i wielowariantowej integracji w większe struktury organizacyjne. Aby było to możliwe, struktury modułowe powinny być wyposażone w nowoczesny

technologicznie, efektywny bojowo oraz odporny na zagrożenia z cyberprzestrzeni, zautomatyzowany i zrobotyzowany sprzęt wojskowy.

Istotne trudności w osiągnięciu przez Polskę oczekiwanego (akceptowalnego) poziomu bezpieczeństwa tkwią w wysokich kosztach nowoczesnego sprzętu wojskowego oraz ograniczonych możliwościach budżetu narodowego przemysłu zbrojeniowego. Powyższe czynniki skutkują koniecznością znalezienia alternatywnych sposobów rozwijania i pozyskiwania deficytowych zdolności obronnych, jednym z nich jest uczestnictwo Polski w programach międzynarodowych pod egidą NATO i Europejskiej Agencji Obrony, takich jak *Smart Defence* oraz *Pooling and Sharing*.

Kolejnym istotnym elementem skutecznej modernizacji sił zbrojnych jest efektywny i zrównoważony system pozyskiwania, eksploatacji i wycofywania sprzętu wojskowego Sił Zbrojnych RP, który zapewnia wdrażanie sprzętu wojskowego spełniającego wymagania operacyjne przy racjonalnym gospodarowaniu środkami finansowymi.

Wprowadzanie nowych form walki i nowoczesnej techniki wymaga stosowania innych form w podejściu do problemu planowania rozwoju sprzętu wojskowego.

Osiągnięcie odpowiedniego poziomu interoperacyjności przez Siły Zbrojne RP w ramach NATO i UE jest podstawowym warunkiem uzyskania przez Polskę sojuszniczej wiarygodności w ramach systemu wspólnego bezpieczeństwa. Obszar narodowej i sojuszniczej standaryzacji operacyjnej wspierającej proces szkolenia stanowi jeden z zasadniczych elementów zapewniających osiągnięcie i utrzymanie przez siły zbrojne zakładanego poziomu interoperacyjności i zdolności, niezbędnych do wspólnego działania w ramach operacji narodowych, wielonarodowych i sojuszniczych.

Czasy zimnej wojny i bipolarny świat powodowały, że środowisko bezpieczeństwa globalnego (w tym narodowego) było stosunkowo stabilne i przewidywalne. Ogólne cele planowania rozwoju sprzętu wojskowego były wystarczająco jasne dla planistów, którzy mogli realizować procedury planowania wokół głównego zadania, polegającego na zaspokojeniu potrzeb przyszłej wojny między dwoma światami. Oparte na metodzie scenariuszowej prognozowanie środowiska bezpieczeństwa ograniczało się do analizy możliwych wariantów i modeli konfliktu w dwubiegunowym świecie, które były proste do zdefiniowania.

Nieoczekiwany koniec zimnej wojny miał niespodziewane efekty. Prognostron nie udało się przewidzieć końca zimnej wojny, upadku Związku Radzieckiego, czy wojny w Zatoce Perskiej. Dotychczasowe scenariusze stały się mało użyteczne. Dwubiegunowy świat stał się systemem wielobiegunowym.

W świecie po zakończeniu zimnej wojny nie tylko „scenariusze” wydają się bardziej skomplikowane. Również relacje między długoterminową wizją pozyskiwania sprzętu wojskowego a celami planowania jego rozwoju nie są już tak jasne i „bezpośrednie” jak przed zimną wojną. Informacje na temat przyszłego środowiska bezpieczeństwa narodowego pozostają nadal ważne dla organizatorów, ale teraz wydają się bardziej wymagające w odniesieniu do kwestii wiarygodności i dokładności wyników prognozy.

Ważnym elementem oceny środowiska bezpieczeństwa narodowego staje się zwracanie większej uwagi na analizę ryzyka (np. ryzyko niestabilności rynku sprzętu wojskowego), zarządzanie ryzykiem i powiązaniymi z tym informacjami dotyczącymi np. ograniczeń ekonomicznych i gospodarczych. Koniec zimnej wojny również oznaczał koniec stabilnego i przewidywalnego globalnego rynku handlu bronią. W tym miejscu pojawiła się skomplikowana sytuacja, charakteryzująca się rozpowszechnianiem nowoczesnych technologii i sprzętu wojskowego, migracją wykwalifikowanych pracowników, pojawieniem się nowych dostawców i nowych łańcuchów dostaw, zmniejszeniem kontroli nad przemysłem obronnym oraz pozyskaniem zaawansowanego technologicznie sprzętu wojskowego w krajach rozwijających się i w rękach nielegalnych organizacji międzynarodowych. Dwadzieścia lat po zakończeniu zimnej wojny przewidywanie środowiska bezpieczeństwa globalnego (w tym narodowego) nie wydaje się łatwiejsze.

Od starożytności sprzęt wojskowy był nieodłącznym elementem środowiska bezpieczeństwa w każdej epoce historycznej. Odzwierciedlał charakter zagrożeń i sposoby przeciwdziałania im – od czasów starożytnych poprzez okresy średniowiecza i renesansu do czasów współczesnych. Sprzęt wojskowy był często używany jako znak identyfikacyjny danej epoki. Szybki rozwój technologii sprawia, że istnieje silne sprzężenie zwrotne między jakością sprzętu wojskowego a poziomem bezpieczeństwa narodowego. Dlatego ważne jest podejmowanie właściwych decyzji w procesie pozyskiwania sprzętu wojskowego, tak aby osiągnąć akceptowalny poziom bezpieczeństwa narodowego i go utrzymać. Tam, gdzie jest to możliwe, proces podejmowania decyzji powinien być wspomagany dostępnymi metodami i narzędziami naukowymi. Temu między innymi ma służyć ta praca.

Proces pozyskiwania sprzętu wojskowego posiada cztery podstawowe fazy: identyfikacyjną, analityczno-koncepcyjną, realizacji i eksploatacji. Pierwsza faza, związana z definiowaniem wymagań, stanowi podstawę do dalszych prac związanych z pozyskaniem sprzętu wojskowego, ponieważ generuje wymagania operacyjne zdefiniowane przez jego gestora lub organizatora systemu. Wymagania odnoszą się bezpośrednio do zdolności operacyjnych, jakie ma spełniać analizowany system. Zdolności operacyjne to zdefiniowane

potrzeby i cele użytkownika w odniesieniu do sprzętu wojskowego i jego działania w przewidywanym środowisku walki. Druga faza obejmuje możliwości osiągnięcia zdefiniowanych wymagań operacyjnych i ma dać odpowiedź, jak te zdolności osiągnąć. Tę drogę mogą wskazać odpowiedzi na następujące pytanie: czy kupować nowy sprzęt wojskowy, modernizować dotychczas użytkowany, czy opracować i wyprodukować nowy typ? Od tej decyzji zależy dalsze postępowanie i realizacja określonych procedur w procesie pozyskiwania.

Wymagania narzucane przez proces modernizacji technicznej sił zbrojnych doprowadziły do zainteresowania dziedziną pozyskiwania sprzętu wojskowego. Wiele krajów, w tym Polska, próbuje sprostać tym wymaganiom poprzez zmiany w strukturach operacyjnych i organizacyjnych. Zmiany te nie zawsze powinny być efektem końcowym zaspokajania potrzeb związanych z modernizacją sił zbrojnych. Właściwe formułowanie wymogów dla sprzętu wojskowego i w konsekwencji ich zaspokojenie wymaga przeprowadzenia wielu analiz, których wynikiem powinny być:

- bieżąca ocena funkcjonowania sił zbrojnych i będącego na ich wyposażeniu sprzętu wojskowego,
- lista potrzeb w zakresie organizacyjno-technicznym,
- ocena możliwości zaspokojenia potrzeb operacyjnych i wykorzystania sprzętu wojskowego,
- decyzje dotyczące planowanych przedsięwzięć i ich rozmiaru.

Należy pamiętać, żeby przedstawione analizy odzwierciedlały realne możliwości ekonomiczne i gospodarcze państwa. Proces modernizacyjny nie jest działaniem krótkookresowym, jego decyzje mają wieloletnie skutki. Analizy operacyjne, ekonomiczne, logistyczne czy techniczne powinny dostarczyć wartościowe dane niezbędne do podjęcia decyzji w procesie pozyskiwania sprzętu wojskowego. W dodatku proces pozyskiwania sprzętu wojskowego był i jeszcze jest traktowany głównie jako domena wojskowa „odizolowana” od cywilnych środowisk: ekonomicznego, przemysłowego i politycznego. Dlatego też praca ta może być okazją do innego, systemowego, spojrzenia na proces pozyskiwania sprzętu wojskowego. W oparciu o przeprowadzoną identyfikację i analizę wybranych etapów pozyskiwania sprzętu wojskowego w SZ RP zostały zaprezentowane metody i narzędzia analityczne, które mogą wspomóc podejmowanie decyzji w tym obszarze.

Ważnym elementem oceny i wyboru sprzętu wojskowego jest dokonanie analizy jego parametrów. Analizie powinny być poddane takie parametry jak:

- parametry taktyczno-techniczne (np. zasięg, masa, prędkość itp.);
- parametry logistyczne (np. poziomy obsługiwań, czasy międzyobsługowe, wielkość zapasów związana ze zużyciem podzespołów sprzętu wojskowego, liczba personelu logistycznego itp.);
- parametry ekonomiczno-polityczne (np. wpływ na gospodarkę kraju, wpływ na uwarunkowania międzynarodowe, możliwe powiązania kooperacyjne, koszty cyklu życia itp.);
- parametry szkoleniowe (np. czas szkolenia, dostępność bazy szkoleniowej, certyfikowanie itp.).

Do analizy każdej z przedstawionych grup parametrów mogą być wykorzystane różne metody badawcze, zarówno ilościowe, jak i jakościowe. I tak np. do oceny parametrów taktyczno-technicznych możemy wykorzystać metodę taksonomiczną, przy pomocy której następuje porównanie podstawowych parametrów analizowanego sprzętu wojskowego (grupy) z parametrami oczekiwanymi (wzorcowymi) i na tej podstawie możemy wskazać najlepszy wariant. Uzupełnieniem tej metody może być metoda ekspertów, która powinna przekonać nas o wyborze najlepszego rozwiązania (ale tylko pod względem taktyczno-technicznym). Dalsza analiza i porównanie pozostałych grup parametrów dla rozpatrywanej grupy sprzętu wojskowego mogą być zrealizowane przy pomocy innych metod analizy wielokryterialnej, takich jak: AHP, Bellingera, PROMETHEE itd. Wykorzystując wymienione metody, mamy możliwość rangowania grup parametrów. Umożliwia to racjonalny wybór nie tylko sprzętu wojskowego, ale i jego dostawcy, który będzie oferował najkorzystniejsze warunki podpisania kontraktu. Ma to również istotne znaczenie w przypadku, kiedy najważniejsze okażą się parametry ekonomiczno-polityczne. Wtedy decyzja o podpisaniu kontraktu i zakupie sprzętu wojskowego jest na ogół podejmowana przez najwyższe władze państwa (rząd, Sejm). W pracy znajduje się praktyczne wykorzystanie metody Bellingera do jakościowej oceny sprzętu wojskowego.

Również w grupie ekonomiczno-politycznej duże znaczenie ma obecnie problem szacowania kosztów ponoszonych na pozyskiwanie sprzętu wojskowego, zwłaszcza przy wymianie całych jego generacji. Przykłady KTO Rosomak i samolotu F-16 wskazują, że celowym jest podjęcie tego tematu i opracowanie takich modeli kosztów, które w pełni odzwierciedlałyby utrzymanie sprzętu wojskowego najnowszych generacji. Posiadanie takich modeli ułatwi porównywanie rozwiązań i podejmowanie decyzji, w którym kierunku powinniśmy pójść: modernizacja, zakup czy opracowanie i realizacja własnych projektów.

Dynamika zmian systemu obronnego państwa i przede wszystkim jego sił zbrojnych wymusza potrzebę ciągłego monitorowania i analizowania zagrożeń, które istnieją bądź mają pojawić się na świecie w okresie kilkudziesięciu najbliższych lat. Wpływa to na charakter zadań dla sił zbrojnych. Aby można było zadania te realizować, siły zbrojne muszą posiadać odpowiednie zdolności, których spełnienie często utożsamiane jest wprost z posiadaniem określonego sprzętu wojskowego. Takie podejście powoduje, że często stajemy przed wyborem sprzętu wojskowego, który powinien spełniać ustalone wymagania. Dokonując wyboru sprzętu wojskowego, należy uwzględnić:

- funkcje, jakie ma realizować;
- struktury, w jakich ma funkcjonować;
- własności, jakimi ma się charakteryzować;
- ilości, w jakich ma występować.

Decyzja o wyborze sprzętu wojskowego i jego dostawcy ma również duży wpływ na funkcjonowanie systemu logistycznego sił zbrojnych.

Należy pamiętać, że sprzęt wojskowy to w większości obiekty i urządzenia techniczne posiadające określone potrzeby, które są niezbędne do realizacji przypisanych im zadań. Są to często bardzo specyficzne potrzeby, bez zaspokojenia których sprzęt może być obiektem mało użytecznym. Potrzeby sprzętu wojskowego możemy podzielić na operacyjne i logistyczne. Potrzeby operacyjne związane są z możliwymi wariantami użycia sprzętu wojskowego, a potrzeby logistyczne z zapewnieniem możliwości wykonania zadania przez sprzęt wojskowy, jak również utrzymaniem go w stanie gotowości.

Przedstawione elementy wpływają na podejmowanie decyzji w systemie pozyskiwania sprzętu wojskowego. Już sama tylko wiedza o nich i ich wpływie na decyzje jest dużym osiągnięciem. Wszystko to również wpływa na kształtowanie poziomu bezpieczeństwa narodowego.

Mimo różnorodności podejść i stanowisk, odmienności technik i narzędzi badawczych oraz specyfiki poszczególnych użytkowników, brakuje jednak opracowań naukowych, które wskazują w jednoznaczny sposób, w jakim stopniu decyzje podejmowane na poszczególnych etapach pozyskiwania sprzętu wojskowego mają wpływ na funkcjonowanie poziomu bezpieczeństwa narodowego.

Powyższe wprowadzenie ukazuje wieloaspektowość i wielopłaszczyznowość podjętej tematyki badawczej. Świadomość tego sprawiła, że **przedmiotem badań** stał się system pozyskiwania sprzętu wojskowego w systemie bezpieczeństwa narodowego oraz decyzje

podejmowane na poszczególnych jego etapach. Już wstępna analiza problematyki bezpieczeństwa narodowego i pozyskiwania sprzętu wojskowego pozwoliła na sformułowanie przez Autora głównego problemu badawczego w formie pytania:

Czy i w jakim stopniu decyzje podejmowane w systemie pozyskiwania sprzętu wojskowego mają wpływ na kształtowanie poziomu bezpieczeństwa militarnego?

Naturalnym następstwem sformułowanego problemu badawczego była próba odpowiedzi na następujące pytania, które są szczegółowymi celami badawczymi:

1. W jaki sposób należy definiować pojęcia: bezpieczeństwo, bezpieczeństwo narodowe, bezpieczeństwo militarne?
2. Jakie zadania realizowane są w obszarze bezpieczeństwa militarnego państwa i w jaki sposób można je ocenić?
3. Jakie są główne założenia współczesnych planów modernizacji technicznej SZ RP?
4. Jaka jest rola badań naukowych, przemysłu obronnego i logistyki w procesie modernizacji technicznej sprzętu wojskowego?
5. Jakie czynniki środowiska bezpieczeństwa wpływają na prognozowanie rozwoju sprzętu wojskowego?
6. Jaką rolę spełnia współczesny sprzęt wojskowy w obszarze bezpieczeństwa militarnego państwa?
7. W jaki sposób realizowane jest pozyskiwanie sprzętu wojskowego na potrzeby systemu bezpieczeństwa militarnego państwa?
8. Jak powinien wyglądać model identyfikacyjny i decyzyjny systemu pozyskiwania sprzętu wojskowego na potrzeby systemu bezpieczeństwa militarnego?

Zakres tematyczny powyższych pytań stał się podstawą do ustalenia tematu niniejszej rozprawy: ***Wpływ systemu pozyskiwania sprzętu wojskowego na kształtowanie bezpieczeństwa militarnego Polski w XXI wieku.***

Sformułowanie problemów szczegółowych umożliwiło zdefiniowanie głównego celu badań, którym było ***opracowanie modelu identyfikacyjnego i decyzyjnego systemu pozyskiwania sprzętu wojskowego, które będą miały wpływ na kształtowanie poziomu bezpieczeństwa militarnego.***

Konsekwencją tak przyjętego celu głównego było sformułowanie następujących celów szczegółowych:

1. Określenie definicji bezpieczeństwa i bezpieczeństwa militarnego.
2. Identyfikacja i charakterystyka systemu bezpieczeństwa narodowego.
3. Analiza definiowania zdolności i wymagań operacyjnych.

4. Przedstawienie roli i zadań Sił Zbrojnych RP w obszarze bezpieczeństwa militarnego.
5. Przedstawienie współczesnych planów modernizacji technicznej SZ i ich źródeł finansowania.
6. Przedstawienie roli badań naukowych i przemysłu obronnego w procesie modernizacji technicznej.
7. Przedstawienie roli logistyki w procesie modernizacji technicznej.
8. Identyfikacja i charakterystyka współczesnego sprzętu wojskowego i jego cyklu życia.
9. Identyfikacja i charakterystyka kosztów cyklu życia sprzętu wojskowego.
10. Określenie jakości i innowacyjności sprzętu wojskowego.
11. Analiza głównych etapów procesu pozyskiwania sprzętu wojskowego na potrzeby systemu bezpieczeństwa militarnego.
12. Budowa modelu systemu pozyskiwania sprzętu wojskowego na potrzeby systemu bezpieczeństwa militarnego.
13. Przedstawienie praktycznych przykładów realizacji pozyskiwania sprzętu wojskowego na potrzeby Sił Zbrojnych RP.

Na podstawie przyjętego głównego celu pracy oraz celów szczegółowych sprecyzowano następującą hipotezę badawczą, w brzmieniu:

System pozyskiwania sprzętu wojskowego i decyzje w nim podejmowane mają istotny wpływ na kształtowanie poziomu bezpieczeństwa militarnego państwa.

Na jej podstawie przyjęto następujące dodatkowe hipotezy robocze:

1. Zadania wykonywane w ramach bezpieczeństwa militarnego są poprawnie zdefiniowane i realizowane oraz istnieje możliwość ich oceny w oparciu o dostępne metody ilościowe i jakościowe.
2. Współczesny sprzęt wojskowy jest jednym z najważniejszych elementów podnoszących zdolności obronne państwa, zapewnia jego dużą niezależność międzynarodową oraz wpływa na kształtowanie bezpieczeństwa militarnego.
3. W systemie pozyskiwania sprzętu wojskowego realizowane są określone procedury, które ulegają stałej modyfikacji spowodowanej pojawianiem się nowych czynników mających wpływ na środowisko bezpieczeństwa.
4. Istnieje wiele uwarunkowań w systemie pozyskiwania sprzętu wojskowego na potrzeby systemu bezpieczeństwa militarnego, które mają wpływ na ten system.
5. Budowa efektywnego i skutecznego systemu pozyskiwania sprzętu wojskowego wymaga stworzenia modelu identyfikacyjnego i decyzyjnego systemu pozyskiwania sprzętu wojskowego na potrzeby systemu bezpieczeństwa militarnego.

Weryfikacja przyjętej hipotezy badawczej i hipotez roboczych pozwoliła osiągnąć założony cel badawczy. Stała się również pierwszym krokiem do wypełnienia luki, jaką jest brak kompleksowych badań i opracowań dotyczących znaczenia procesu pozyskiwania sprzętu wojskowego w systemie bezpieczeństwa narodowego.

Konsekwencją sformułowania problemu badawczego oraz dążenia do jego rozwiązania, a także weryfikacji przyjętych hipotez było przeprowadzenie szeregu badań, do których zostały wykorzystane klasyczne (*teoretyczne i empiryczne*) metody badawcze: **analiza** (w tym analiza i krytyka literatury, analiza instytucjonalno-prawna, analiza systemowa i porównawcza), **synteza, klasyfikowanie, uogólnienie, modelowanie, wnioskowanie oraz metody statystyki matematycznej, rachunku prawdopodobieństwa, matematyki finansowej, analiz strategicznych, metody ekspertów, a także metody analizy wielokryterialnej.**

Analiza i krytyka literatury została wykorzystana głównie w badaniach dostępnej literatury polskiej i obcojęzycznej oraz innych materiałów źródłowych z obszaru bezpieczeństwa, pozyskiwania sprzętu wojskowego, logistyki. W wyniku przeprowadzonej analizy stwierdzono, że brakuje głównie w polskiej literaturze całościowego ujęcia podjętej problematyki badawczej. Może to inspirować Autora do podjęcia właśnie takiej tematyki badań.

Analiza instytucjonalno-prawna wykorzystana została do oceny zawartych w dokumentach prawnych zasad funkcjonowania systemu bezpieczeństwa narodowego oraz zasad, według których realizowany jest proces pozyskiwania sprzętu wojskowego. Pozwoliła ona na określenie ograniczeń determinujących funkcjonowanie systemu bezpieczeństwa narodowego i przebiegu procesu pozyskiwania sprzętu wojskowego.

Analiza systemowa – jej zastosowanie pozwoliło na określenie pożądanych kierunków działań w bezpieczeństwie militarnym państwa przez rozpoznanie i rozważenie dostępnych wariantów oraz porównanie przewidywanych ich bliższych i dalszych następstw oraz skutków, szczególnie w procesie pozyskiwania sprzętu wojskowego. Analiza pozwoliła również na spojrzenie na badany obszar w sposób całościowy.

Analiza porównawcza umożliwiła określenie podobieństw i różnic zachodzących pomiędzy badanymi zjawiskami i procesami. Wykorzystano ją na różnych etapach procesu badawczego. Dzięki niej możliwa była weryfikacja otrzymanych wyników badań i sformułowanych wniosków na bazie znanych i podobnych zjawisk i procesów.

Synteza wykorzystana była do generowania wniosków z badań teoretycznych i praktycznych, własnych doświadczeń oraz opinii ekspertów zajmujących się pozyskiwaniem sprzętu wojskowego.

Klasyfikowanie posłużyło do zdefiniowania, podziału i oceny w takich obszarach jak bezpieczeństwo militarne, sprzęt wojskowy, cykl życia i koszty cyklu życia.

Uogólnienie służyło do zdefiniowania uniwersalnych pojęć, ograniczeń oraz determinant w obszarze bezpieczeństwa militarnego oraz pozyskiwania sprzętu wojskowego.

Zastosowanie **metod statystyki matematycznej, rachunku prawdopodobieństwa, matematyki finansowej, analiz strategicznych, metody ekspertów oraz metod analizy wielokryterialnej** było niezbędne do oceny scenariuszy przewidywanych zagrożeń, szacowania kosztów cyklu życia oraz oceny i wyboru sprzętu wojskowego.

Mam nadzieję, że zaproponowane rozwiązania przyczynią się do szerszego spojrzenia na problemy występujące w systemie pozyskiwania sprzętu wojskowego oraz zwiększenia jego wpływu na poziom bezpieczeństwa militarnego państwa.

Efektem końcowym procesu badawczego jest dysertacja, która składa się z wykazu skrótów, wprowadzenia, pięciu rozdziałów, zakończenia, bibliografii, spisu rysunków i załączników. Merytoryczne rozdziały zawierają argumenty potwierdzające tezy będące wynikiem badań nad procesami i zjawiskami oraz łączącymi je relacjami.

W rozdziale pierwszym, **Podstawy metodologiczne bezpieczeństwa militarnego Rzeczypospolitej Polskiej**, przedstawiono typologię bezpieczeństwa w powiązaniu z bezpieczeństwem narodowym i bezpieczeństwem militarnym państwa. Zaprezentowano podstawy modelowania i oceny systemu bezpieczeństwa militarnego. Rozdział zawiera również charakterystykę zadań Sił Zbrojnych RP realizowanych w obszarze bezpieczeństwa militarnego.

W rozdziale drugim, **Przegląd aktualnych strategii i planów modernizacji technicznej SZ RP**, przedstawiono problemy definiowania zdolności i wymagań operacyjnych, aktualne programy modernizacyjne SZ RP oraz źródła ich finansowania. Rozdział przedstawia również rolę logistyki, badań naukowych i przemysłu obronnego w systemie pozyskiwania sprzętu wojskowego.

Rozdział trzeci, **Analiza identyfikacyjna sprzętu wojskowego w aspekcie prognozowania obronnego**, prezentuje podstawowe obszary bezpieczeństwa i ich wpływ na prognozowanie rozwoju sprzętu wojskowego. Zaprezentowano definicyjne ujęcie współczesnego sprzętu wojskowego. Dokonano identyfikacji i charakterystyki etapów cyklu

życia sprzętu wojskowego oraz jego kosztów. Rozdział zawiera również problematykę jakości i innowacyjności sprzętu wojskowego.

W rozdziale czwartym, *Model systemu pozyskiwania sprzętu wojskowego na potrzeby systemu bezpieczeństwa militarnego*, przedstawiono model matematyczny systemu pozyskiwania sprzętu wojskowego złożony z modelu identyfikacyjnego oraz decyzyjnego. Proces modelowania został zdekomponowany na dwa etapy konceptualne dotyczące odpowiednio budowy modelu identyfikacyjnego i na jego bazie modelu decyzyjnego. Przedstawiono również ogólne podejście do formalnego modelowania prakseologicznego systemu działania, jakim jest system pozyskiwania sprzętu wojskowego. Rozdział zawiera również praktyczne przykłady symulacyjnego badania wybranych elementów modelu.

Rozdział piąty, *Przykłady wdrożenia modelowych rozwiązań pozyskiwania sprzętu wojskowego w aspekcie bezpieczeństwa militarnego*, prezentuje praktyczne wdrożenia modelu systemu pozyskiwania sprzętu wojskowego w Wojskach Lądowych, Siłach Powietrznych oraz Marynarce Wojennej. Przedstawiono również dwa wdrożenia dotyczące sprzętu wojskowego dla Sił Zbrojnych RP.

Dysertację zamyka **zakończenie** zawierające zasadnicze wnioski sformułowane na bazie przeprowadzonego procesu badawczego.

Badania przedstawione w dysertacji dotyczące problemów funkcjonowania systemu pozyskiwania sprzętu wojskowego i jego wpływu na poziom bezpieczeństwa militarnego Polski są wypadkową wielu dróg zainteresowań Autora. Jedną z nich jest licząca już 10 lat działalność w Panelu SAS (System Analyses and Studies) należącym do organizacji STO NATO (Science and Technology Organization). Kolejną jest prowadzenie zajęć na studiach i kursach doskonalących z obszaru pozyskiwania sprzętu wojskowego, które stały się bardzo dobrym źródłem wiedzy i płaszczyzną weryfikacji własnych poglądów. W ten sposób zdobyta wiedza, chociaż nie w pełni, została przedstawiona w poszczególnych rozdziałach dysertacji. Mam nadzieję, że zaprezentowane tutaj problemy i propozycje ich rozwiązania chociaż w małym stopniu przyczynią się do poprawy funkcjonowania systemu pozyskiwania sprzętu wojskowego, a tym samym będzie to miało wpływ na bezpieczeństwo militarne Polski w XXI wieku.

Należy podkreślić, że opracowany temat pracy habilitacyjnej dotyczy dziedziny, której poświęciłam szczególnie dużo miejsca w mojej dotychczasowej pracy naukowej, jako adiunkt wyższej uczelni, co dało mi konkretne argumenty i wyposażyło w niezbędną wiedzę, aby naukowe oceny i analizy wesprzeć empirycznymi danymi. Tematyka moich publikacji oraz

udział w konferencjach krajowych i zagranicznych odnosi się w dużej mierze do problematyki, którą ująłem w pracy.

IV. Pozostałe osiągnięcia

Po uzyskaniu stopnia naukowego doktora w roku 2004 byłem autorem lub współautorem 70 publikacji: monografii, rozdziałów w monografii i artykułów naukowych publikowanych w krajowych i zagranicznych periodykach (wykaz w załączniku). Uczestniczyłem w dwóch grantach finansowanych przez KBN i NCBR, jednej pracy badawczo - analitycznej kierowałem dwoma pracami statutowymi oraz byłem kierownikiem jednego grantu rektorskiego. W ramach badań statutowych brałem udział w realizacji 4 prac badawczych (wykaz w załączniku). Uczestniczyłem również w kilkudziesięciu krajowych i międzynarodowych konferencjach, sympozjach i warsztatach naukowych, w większości z referatem.

Działalność dydaktyczna

Ważną częścią mojej działalności jest dydaktyka – dotychczas przeprowadziłem ponad 5000 godzin wykładów i ćwiczeń ze studentami Wojskowej Akademii Technicznej, Wyższej Szkoły Cła i Logistyki, Społecznej Akademii Nauk i Europejskiej Uczelni Informatyczno-Ekonomicznej, wypromowałem 55 magistrów, 42 inżynierów i 30 licencjatów. Dodatkowo byłem promotorem 15 prac końcowych na studiach podyplomowych. Obecnie prowadzę seminaria dyplomowe z grupą 10 dyplomantów na studiach pierwszego stopnia oraz z grupą 5 dyplomantów na studiach drugiego stopnia.

W trakcie mojej dotychczasowej działalności naukowo-dydaktycznej w wyższych uczelniach, prowadziłem i prowadzę wykłady i ćwiczenia z przedmiotów:

- podstawy logistyki;
- metody ilościowe w logistyce;
- logistyka urządzeń technicznych;
- międzynarodowe sieci logistyczne;
- zarządzanie logistyką;
- pozyskiwanie uzbrojenia i sprzętu wojskowego;
- logistyka wojskowa;
- systemy logistyczne;
- logistyka w NATO

Od roku 2005 do chwili obecnej prowadzę wykłady w języku angielskim na kursie „Standardization within NATO” organizowanym przez WAT i NSA (NATO Standardization Agency). Prowadzę wykłady i ćwiczenia na kursach kwalifikacyjnych i doskonalących dla żołnierzy zawodowych realizowanych przez Instytut Logistyki w Wojskowej Akademii Technicznej.

Oprócz działalności naukowej, dydaktycznej i publicystycznej zajmowałem i zajmuję się również recenzowaniem prac dyplomowych (magisterskich, inżynierskich i licencjackich). Łącznie zrecenzowałem ich ponad 40.

Od 2014 roku jestem członkiem Rady Wydziału Logistyki WAT.

Staż w zagranicznych i polskich ośrodkach naukowych i akademickich

W latach 2014 – 2015 odbyłem dwa staże naukowe. Pierwszy, półroczny w Akademii Marynarki Wojennej na Wydziale Dowodzenia i Operacji Morskich w Gdyni. Podczas tego stażu pogłębiłem swoją wiedzę z obszaru bezpieczeństwa, bezpieczeństwa narodowego i militarnego. Drugi, dwutygodniowy, miał miejsce w University of Defence w Brnie (Czechy), gdzie na wydziale Faculty of Military Leadership zapoznałem się z problematyką bezpieczeństwa militarnego, planowania i programowania obronnego oraz modernizacji technicznej występującą w Siłach Zbrojnych Republiki Czeskiej.

Działalność organizatorska krajowa i zagraniczna.

Od 2005 roku jestem przedstawicielem Polski w Panelu SAS należącym do organizacji STO NATO (wcześniej RTO). W ramach działalności Panelu uczestniczyłem:

- w 18 spotkaniach plenarnych,
- w sympozjum *Decision support methodologies for acquisition of military equipment* – Bruksela październik 2009 – wygłoszenie referatu nt. *On certain acquisition procedures of armament and military equipment*,
- w sympozjum *Analytical support to defence transformation* – Sofia kwiecień 2010 – wygłoszenie referatu nt. *Analytical methods supporting defence acquisitions*,
- w warsztatach *Planning, decision support, system analysis and knowledge development. A technology roadmap* – Brdo (Słowenia) październik 2010,
- w warsztatach *Long range forecasting of the security environment* – Stockholm kwiecień 2011 – wygłoszenie referatu nt. *Long range forecasting of security environment for armament development planning*,

W latach 2006 – 2008 byłem organizatorem i opiekunem 5 kursów realizowanych przez Instytut Logistyki (Katedrę Logistyki) oraz NPS (Naval Postgraduate School) z Monterey (Kalifornia USA) – *Defence Acquisition Planning* – kwiecień 2006, *Defence Acquisition Planning* – luty 2007, *Life Cycle Cost Management* – luty 2008, *Defence Logistics* – kwiecień 2008, *Emergency Contracting (Rapid Acquisition)* – wrzesień 2008.

W ramach grupy IDARM (*International Defence Acquisition Resource Management Program*) zorganizowanej przez wykładowców z NPS (Naval Postgraduate School) z Monterey (Kalifornia USA) brałem udział w serii wykładów w Kijowie (Ukraina) – wrzesień 2006 r., w trakcie których przedstawiłem 4 prezentacje dotyczące zmian w systemie pozyskiwania sprzętu wojskowego – polskie doświadczenia.

W latach 2005 - 2008 brałem udział w Kolegium Redakcyjnym „Głosu Akademickiego” WAT, w którym zamieściłem 2 artykuły i 3 teksty informacyjne z działalności Instytutu Logistyki.

W latach 2005 - 2007 i 2011 - 2013 byłem redaktorem naukowym (30/2005, 31/2006, 32/2006, 33/2007; 36/2011, 37/2012, 38/2013), a od 2014 jestem redaktorem tematycznym zeszytu naukowego „Systemy Logistyczne Wojsk” wydawanego w Wojskowej Akademii Technicznej.

Byłem współautorem programów i planów studiów wojskowych i cywilnych na kierunku kształcenia LOGISTYKA, a za ich wdrożenie oraz uzyskanie akredytacji Państwowej Komisji Akredytacyjnej w 2009 r. otrzymałem nagrodę Rektora Wojskowej Akademii Technicznej. W latach 2012 - 2015 byłem współautorem programów i planów kursów kwalifikacyjnych na stopień etatowy: porucznik, kapitan i podpułkownik w pionie zabezpieczenia oraz Wyższego Kursu Zabezpieczenia Logistycznego realizowanych przez Instytut Logistyki WAT.

W latach 2006 - 2009 byłem sekretarzem naukowym i organizatorem Konferencji Naukowej Logistyki Stosowanej „*Komplementarność logistyki cywilnej z logistyką wojskową*” (wykaz w załączniku).

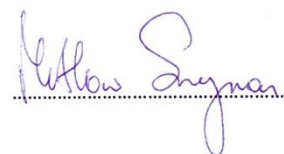
W latach 2008 – 2010 byłem członkiem komisji Senatu WAT ds. statutu.

Pragnę podkreślić, iż moja obecna działalność naukowa i dydaktyczna mieści się w obszarze nauk społecznych, w dyscyplinie nauk o bezpieczeństwie. Obecnie prowadzone badania, w większości, związane są z bezpieczeństwem militarnym Polski.

Podczas przeszło 25-letniej służby zdobyłem uznanie przełożonych, co skutkowało kolejnymi awansami i wyróżnieniami. W roku 2009 otrzymałem tytuł Zasłużonego Nauczyciela Akademickiego za szczególne osiągnięcia w pracy dydaktycznej, naukowej

i wychowawczej. W 2014 roku moja działalność wojskowa została ukoronowana otrzymaniem złotej odznaki honorowej Zasłużony Żołnierz Rzeczypospolitej Polskiej.

Posiadam również szereg odznaczeń państwowych i resortowych, w tym: brązowy „Krzyż Zasługi”; brązowy „Medal za Długoletnią Służbę”; brązowy, srebrny i złoty medal „Za Zasługi dla Obronności Kraju” oraz brązowy i srebrny medal „Siły Zbrojne w Służbie Ojczyzny”.

A handwritten signature in blue ink, reading "Szymon Mitkow". The signature is written in a cursive style and is positioned above a horizontal dotted line.

Adres do korespondencji:

Szymon MITKOW

ul. Radiowa 9/66

01-485 Warszawa

tel. kom. 600442321

e-mail: szymon.mitkow@wat.edu.pl.